ELS ESPORTS

NATACIO

En la setmana compresa del 12 al 19 d'aquest mes, se celebraran a Magdeburg els Campionats d'Europa de Natació

Breu comentari a la participació del nostre equip

El diumenge vinent començaran a disputar-se a la ciutat alemanya de Magdeburg els Campionats d'Europa de Natació. Aquests Campionats se celebren cada quatre anys, com les Olimpíades, però en l'entremig d'aquestes, i són organitzats cada vegada per una nació diferent. Els d'enguany han tocat a Alemanya, i és la vila de Magdeburg la que tindrà cura de la seva organització.

Segons les dades que hem rebut, aquesta màxima competició europea tindrà lloc la setmana del 12 al 19 d'aquest mes. 186 nedadors, entre homes i dones, representaran les quinze nacions següents: Alemanya, Anglaterra, Bèlgica, Dinamarca, Espanya, Finlàndia, França, Grècia, Holanda, Hongria, Iugoslàvia, Polònia, Suècia, Suïssa i Txecoslovàquia.

Espanya estarà representada en les proves femenines de 100 i 400 metres estil lliure i 200 metres braça de pit, i en les d'homes, en les de 100 i 400 metres estil lliure, la de rellevaments 4 × 200, salts i water-polo.

Respecte a les proves de natació, tant en les individuals com per equips, hem de confessar que no podem ésser gaire optimistes. El nostre millor home en els 100 metres estil lliure és Angel Sabata, i el seu temps més regular és 1 minut i 4 segons. Però degut a la mala temporada que ha passat, no podrà presentar-se en la forma acostumada. Amb molta sort en les eliminatòries, podrà arribar a la final, però no podem témer-hi gaires esperances. També estem inscrits als 100 metres dors, però no s'hi participarà, perquè el nostre representant, Ricard Brull, ha estat malalt fins fa poc, i hom dubta encara si podrà fer el viatge.

Lepage i Cairol participaran en la prova dels 400 metres estil lliure; són dos nedadors que en aquesta darrera temporada s'han fet dignes del títol d'internacionals, però encara no són dos perfectes nedadors. El nerviosisme i el viatge poden influir molt en el resultat de les seves curses. Creiem que no passaran de les primeres eliminatòries.

Per a la prova de rellevaments 4 × 200 s'ha inscrit l'equip format per Carulla, Cairol, Valdés i Lepage. El millor equip actual; però els temps assolits darrerament per aquests nedadors ens dinen prou bé que no faran un paper molt lluit.

En salts hi participarà Josep Pitarch, el qual *nosaltres considerem com a bo*; veurem si els jutges que actuaran a Magdeburg tindran també el mateix criteri.

La representació femenina ha estat encomanada a les germanes Soriano, i creiem que podran fer millor paper que els homes, sobretot la menuda Enriqueta, que en els 200 metres braça de pit es classificarà per a la final.

Aquest és un breu resum sobre la futura actuació dels nostres representants. Com es pot veure, no és gaire optimista. De totes maneres, confiem quelcom en la gran voluntat dels nostres nedadors, que faran tot el possible per quedar com més bé millor.

Al campionat de water-polo participaran onze nacions, i se celebrarà d'acord amb la nova fórmula proposada per l'ex-entrenador de l'equip nacional hongarès, avui al servei del C. N. Barcelona, senyor Ernest Speisseger. Segons aquesta fórmula, es dividiran els onze participants en quatre grups; els tres primers, de tres nacions cada un, i el quart, de dues. Encapçalarà cada grup una de les quatre nacions que quedaren millor classificades en les darreres Olimpíades, o sigui Hongria, Alemanya, França i Bèlgica. Els restants equips ocuparan cada grup segons el sorteig que se celebrarà prèviament, i lluitaran entre ells. El primer i el segon classificats del grup, que podrien dir-ne A, lluitaran contra el primer i segon classificat del grup B. Al grup C, el primer i segon classificat lluitaran amb els dos únics participants del grup D. Els tres equips que quedin últimus dels tres primers grups quedaran eliminats. D'aquesta forma tenim que quedaran reduits a quatre els equips que hauran de lluitar entre ells pel primer lloc. Aquests partits donaran el títol de campió, i els tres millors classificats es disputaran els restants llocs.

Aquesta és una fórmula amb què per mica de sort que tinguem en el sorteig dels grups podem quedar molt ben classificats.

Cal dir que aquesta vegada ens hem de refiar bastant del factor sort, perquè la desgràcia ja ha fet prou de les seves en el nostre equip.

Ricard Brull no podrà alinear-se perquè, com dèiem en començar, ha estat fins fa poc malalt, i Cruells, Palatxi i Sabata ho faran, però no pas en llurs millors condicions.

Es a dir, que aquest equip del Club de Natació Barcelona, que per la seva actuació ens havia fet concebre justificades esperances, queda actualment reduit a la meitat del seu valor.

En resum: que es participarà als Campionats d'Europa amb l'ànim de pompes, però bastant descoratjats, perquè la desgràcia ha tractat molt malament els nostres representants.

Aviat començarà la lluita. Ens agradaria molt d'equivocar-nos en les nostres suposicions. La nostra dèria de pronosticar quedaria malparada, però la natació catalana restaria en un bon lloc.

Antoni TRIGO

EL CLUB DE NATACIO BARCELONA PER ALEMANYA. EN WATER-POLO BATE EL FRANCFORT PER SET A TRES, I CARME SORIANO GUANYA NETAMENT LA PROVA FEMENINA

De passada cap a Magdeburg, on se celebraran els Campionats d'Europa de Natació, l'equip del Club de Natació Barcelona concertà dos festivals amb el Francfort N. E. El primer tingué lloc el dilluns passat. Els resultats assolits foren excel·lents, i serviren per a restablir la moral de l'equip, la qual estava una mica decaiguda degut a la desgràcia, que pesà en forma de desllorigament de mans i de desgavells intestinals.

En water-polo es guanyà l'equip de Francfort per set a tres, i en les curses, la senyoreta Carme Soriano vencé netament en la prova de 100 metres estil lliure. Enriqueta Soriano i Angel Sabata també aconseguiren dos magnífics segons llocs, a dècimes de segon dels vencedors, en les proves de 100 metres braça de pit i 100 metres estil lliure.

També el saltador Josep Pitarch, del Canoè Club, de Madrid, va agradar molt en la seva exhibició.

Ahir a la nit se celebrà el segon festival.

Futbol

Condicions amb les quals Goiburo ingressa al València. — L'ingrés de Goiburo al València és un fet; ja fa alguns dies que la cosa es trobava a punt de solucionar-se; però fins ara no ha quedat resolta del tot. El Barcelona pretenia quinze mil pessetes i un partit a les Corts les dues pesetes del qual serien a càrrec del València. Goiburo demanava quinze mil pessetes més i mil de sou. Els tractes s'han resolt respectant les pretensions del Barcelona i les quinze mil pessetes de Goiburo, però se li ha rebaixat la mensualitat a vuit-centes ptes. No ho creiem un mal negoci per a ningú. El Barcelona sabia el rendiment que hi havia de donar Goiburo i en canvi el València està esperançat de desvetllar les dots futbolístiques de Goiburo situant-lo de costat amb Ricard, la nova i valuosa adquisició del Club de Mestalla.

El Gimnàstic de Tarragona vol ingressar a la Federació valenciana. — Com a conseqüència dels incidents produits amb motiu dels partits de promoció Europa-Gimnàstic, aquest club, allegant haver estat objecte de mals tractes per part de la Federació catalana, ha sol·licitat l'ingrés a la Federació valenciana. No creiem encertada l'actitud del Gimnàstic de Tarragona, ja que si ha rebut mals tractes per part de la Federació podia recórrer a altres procediments dels que els reglaments de la Federació li permeten i no portar plets d'aquesta mena fora de la nostra jurisdicció.

Boxa

Proposicions a Baer per a boxar a Alemanya. — Un grup d'importants financers alemanys, amb l'ajut oficiós del govern, tracta actualment de posar en pianta un combat en el qual Max Baer defensaria a Alemanya el seu títol de campió del món del pes fort davant el vencedor de l'encontre Neusel-Schmeling. Hom destina a aquest match de campionat una bossa de prop d'un milió de pessetes. El combat es faria a Hamburg o Berlín, i els eventuals beneficis que produeix es destinarien a reforçar els fons destinats a les despeses dels Jocs Olímpics que, com se sap, s'han de celebrar a Berlín l'any 1936.

El Madison perd diners. — La societat del Madison Square Garden acaba de publicar el seu balanç corresponent a l'exercici 1933-1934. Contràriament a l'any passat, els establiments de Nova York i Boston acusen pèrdues importants, que són, respectivament, 428 i 857 milers de pessetes.

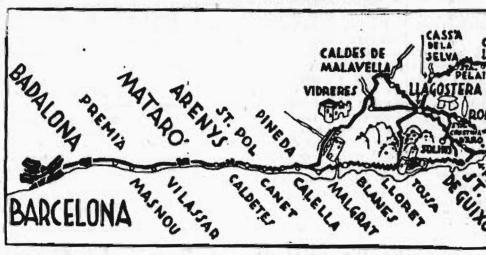
Sangili contra Petit Biquet per al campionat d'Europa dels gall. — Sangili, campió d'Espanya, disputarà el dia 27 el títol de campió d'Europa dels gall en un matx que se celebrarà el dia 18 del corrent a Alger. Hom recordarà que els dos boxadors foren enfrontats ja fa temps a València, i que els incidents que van produir-se a l'entorn d'aquest matx tingueren per conseqüència la desqualificació de l'esmentada localitat per la I. B. U. Sangili es troba actualment a Alger, on, com sap el lector, va batre el diumenge Magnolfi per k. o.

TURISME

ITINERARI NUMERO III

EXCURSIO A LES GAVARRES

Total: 255 km.

Barcelona - Mataró - Tordera - Entroncament Vidreres	78 km.
Entroncament Vidreres - Llagostera	15 "
Llagostera - Romanyà de la Selva	10 "
Romanyà de la Selva - Calonge	10 "
Calonge - La Bisbal	18 "
La Bisbal - Santa Pelàia - Caçà de la Selva	23 "
Caçà de la Selva - Llagostera	7 "
Llagostera - Caldes de Malavella - Entroncament carretera de Girona	10 "
Entroncament carretera Girona - Barcelona	84 "
	255 km.

Itinerari: Sortida de Barcelona pel carrer d'Almogàvers, Sant Martí, Badalona, tots els pobles de la costa fins a Pineda, passat el qual es deixa a la dreta la carretera de Malgrat. Seguint per la del "Circuit Nacional de Ferms Especials" es puja fins a les envistes del castell de Palafolls i es torna a baixar fins al riu Tordera. Passat el pont hi ha entroncament de carreteres; seguir pel mig la del "Circuit de ferms especials". Lleugerament sinuosa, molt ben "aperaltada", la carretera puja fins a l'Hostal del Cóix (al peu de la carretera, a mà esquerra, fàcil de reconèixer per la quantitat d'anuncis que empastifen les parets). En aquest Hostal: benzina, begudes, menjars, especialment una remarcable botifarra casolana. Segueixen bones carreteres fins a

=l'entroncament de Vidreres, a tretze quilòmetres del pont del Tordera. Aquí agafar a la dreta la carretera (en bon estat) indicada per l'anunci de S'Agaró. Es passa per Vidreres, i seguint pel mig de verdors de boscos i vernedes es troba un nou entroncament de carretera. Agafar per l'esquerra la que va de dret a

=Llagostera (pas a nivell a l'entrada); circumdant la vila, se surt per la carretera de Sant Feliu de Guíxols, i es deixen a l'esquerra les de Caldes i Caçà de la Selva. A uns dos quilòmetres de Llagostera es troba, a l'esquerra, la carretera de ferm ordinari que puja amb vuit quilòmetres i mig a Romanyà de la Selva. També s'hi pot anar per una altra carretera que es troba a nou quilòmetres de Llagostera i que puja en set quilòmetres.

=Romanyà: bonic poblet situat a la carena de la serra d'En Bou i que domina la verda vall d'Aro, amb el minúscul castell de Solius i les muntanyes de Montagut i Cadiretes; el Montseny, cap a ponent, i les Gavarres, cap a llevant. Temple romànic sense ornamentació. En aquest poble hi ha una mena d'hostalet, mig taverna, que pot servir alguna cosota si no s'és gaire exigent. Romanyà és famós pels monuments megalítics que hi ha al seu terme, amagats entre la brossa dels boscos d'alzines sureres, algunes d'elles centenàries i de formes torturades. Dignes de visitar-se són: el dolmen anomenat "Barraca d'En Dayna", un dels més complets de Catalunya, i un parell de menhirs que es troben al camí de Vallverena a Romanyà.

=De Romanyà la carretera, molt sinuosa i estreta, baixa sempre per dintre el bosc de sureres fins a Calonge, a tres quilòmetres de la carretera de Sant Feliu a Palamós. Calonge, situat en una extensa vall al peu de les Gavarres, conserva les restes d'un antic castell i la casa gòtica del duc de Sessà. Aprofitant la proximitat de la mar es pot prendre un bany en qualsevol de les delicioses platges que hi ha en aquest indret, entre Sant Antoni de Calonge i Fanals d'Aro (per exemple, a cala Cristu, Torre Valentina, el Canyàs, etc.). Aquí la Costa Brava perd tot el seu caràcter ferreny i es mostra acolidora, i conjuguen d'una manera amable les roques, que formen infinitat de cales i caletes amb els camps i boscos de pins que s'aventuren fins a la platja.

=Tornem a Calonge per emprendre la pintoresca carretera que amb forts desnivells puja fins a sota el puig d'Areas per estrenyir dels boscos de sureres que ara fa uns quatre anys sofriren un paorós incendi, havent tingut cura el temps, però, d'estendre-hi un vel reparador.

Passat el coll de la Ganga, la carretera baixa fins a:

=La Bisbal, on agafem una altra de les boniques carreteres que volten les Gavarres i que pujant per Cruilles (restes de claustre romànic) i Sant Sadurní va descobrint als seus peus l'extensa plana de l'Empordà i s'albiren les illes Medes. Passat el pintoresc caseriu de Santa Pelàia, escampat pel bosc, la carretera baixa fins a Caçà de la Selva.

=De Caçà de la Selva, per set quilòmetres de recta, tornem a Llagostera, i aci, per variar una mica, agafem a la dreta la primera carretera que va a Caldes de Malavella. Passat Caldes es travessa per sota un pont molt estret i s'arriba a la carretera general de "ferms especials".

=Tornada a Barcelona per la mateixa carretera de la costa descrita abans.

=Hem d'advertir que en la segona meitat d'aquesta excursió a les Gavarres, o sigui des de Calonge a la Bisbal i Caçà de la Selva, encara que descobreix vistes noves i bells panorames, el paisatge, no obstant, és sempre a base d'alzines sureres, molt semblant a la primera meitat de l'excursió. Si es volgués donar per acabada l'excursió a les Gavarres un cop arribats a Calonge, suggerim la idea de tornar per Sant Feliu de Guíxols i Tossa passant per l'espléndida cornisa penjada damunt la mar. Les distàncies d'aquesta variació són les següents :De Calonge a Sant Feliu, 13 quilòmetres; de Sant Feliu a Tossa, 23; de Tossa a Lloret, 13 i mig; de Lloret a Blanes, Malgrat, carretera general de ferms especials, 14. Fent aquesta variació el trajecte total quedaria reduït a 239 quilòmetres.

=Benzina: a totes les viles de la costa, pont del Tordera, Hostal del Cóix, Llagostera, la Bisbal, Caçà de la Selva, Caldes de Malavella, Sant Feliu de Guíxols, Lloret i Blanes.

=Es preferible d'emportar-se el menjar, per ésser lliure de quedar-se a dinar a la platja: altrament hi ha bons restaurants a Palamós, als hotels Costa Brava i Comtal Sant Jordi, situats sobre la mar a la carretera de Sant Feliu a Palamós en el tros destat, entre Sant Antoni de Calonge i Fanals d'Aro.

E. AMETLLER

Tenis

EL CONCURS INTERNACIONAL DE TENIS DE CAMPRODON

Per sisena vegada es disputarà enguany el Concurs Internacional de Tenis de Camprodon, la institució del qual es deu a l'entusiasme d'un grup d'esportius enamorats del tenis i de la muntanya, i els quals tingueren el gran encert de trobar aquest bell paratge del Pirineu català per a posar-hi els fonaments d'una de les competicions esdevingudes més importants de totes les que amb caràcter de tradició venen organitzant-se a la nostra terra.

El Concurs Internacional de Camprodon, establert l'any 1929, ho fou un any després de fundat el Club Camprodon, el benemèrit cercle esportiu que, jove encara, compta ja amb un prestigi ben legítim, conquerit per mitjà del gran torneig internacional, l'èxit del qual ha anat en augment any darrera any.

De bell antuvi, l'organització del Concurs internacional de Camprodon va constituir un cicle tennístic potencer, que comprenia, ultra Camprodon, els vilatges francesos de Vernet-les-Bains i Font-Romeu, combinat de fàsol adient per tal de facilitar la concurrència de jugadors a les tres poblacions i establint-se una puntuació especial per a aquells que aconseguissin classificar-se en els torneigs respectius.

Degut, però, a dificultats d'organització per la banda francesa, van deixar de celebrar-se els torneigs de Font-Romeu i Vernet-les-Bains, i es concentrà aleshores tota l'atenció en el torneig de Camprodon, únic que ha subsistit del cicle pirenenc, i que, en bona veritat, bé pot dir-se que des d'aleshores, precisament, el Concurs internacional de Camprodon ha guanyat en importància, augmentada aquesta a cada nova competició.

Amb motiu d'aquest interessant torneig, els seus organitzadors s'han preocupat sempre d'oferir les màximes facilitats als jugadors participants, ultra oferir també premis valuosos, i s'ha aconseguit plenament aquest darrer extrem gràcies al desinteressat ajut de particulars i corporacions tant de Camprodon com d'altres contrades, demés del suport trobat en les autoritats, cercles esportius d'arreu, etc.

Quant a la sisena edició del Concurs internacional de Camprodon, fixada per als dies 22 al 26 del corrent mes d'agost, només direm que per part dels organitzadors, ço és, per part dels dirigents del Club Camprodon, hi ha el decidit propòsit de superar en tot i per tot el falaguer succés dels anys darrers.

Excursionisme

A Tossa. — El Centre Gimnàstic Barcelonès organitza per al dia 19 d'agost una excursió amb autocar a Tossa de Mar, i se celebrarà, per començament de festa, un conjunt de gimnàstica sueca, a càrrec del seu professor Emili Clot.

Després tindran lloc algunes curses de natació i salts i per fi de festa se celebraran set combats de lluita greco-romana.

Sortida, a les quatre del matí.

Lloc de reunió: estatge del Centre, Joaquim Costa, 22.

FRONTO NOVETATS
AVUI, DIJOUS
Tarda, a les 4½
CHIQUITO BILBAO - URIZAR
contra
PASTOR - PASAY
Nit, a les 10'15:
QUINTANA IV - JAUREGUI
contra
GOLOZABAL - PEREA
Detalls per cartells

Frontó Principal Palace
Avui, dijous. Tarda, 4'15
BARRUTIA I - LACA
contra
SAGARRETA - URIONA II
Nit, 10'15
JUARISTI I - GAZALIS II
contra
OELAVA II - GUTIERREZ

Basquetbol

JA S'HA LIQUIDAT EL CAMPIONAT DE CATALUNYA L'ILURO CAMPIO

Encara que semblà mentida, s'ha acabat, per fi, el Campionat de Catalunya. Certament que el desenrotllament que ha tingut en les fases finals aquesta incabable competició ha motivat que les finals anunciades per al diamenge passat, que havien de disputar els primers i segons equips de l'Espanyol i l'Iluro, al camp del Gimnàstic de Badalona, no despertés sin l'expectació que era de preveure.

Aquestes finals, amb tot, no es pogueren celebrar per "forfait" dels equips de l'Espanyol, motiu pel qual l'Iluro, de Masaró, fou proclamat, per fi, campió de Catalunya.

De totes maneres la cosa no acaba aquí, puix que a darrera hora es parla d'una possible desqualificació de l'Espanyol, basada en els reglaments de la Federació Catalana, que disposen que tot equip no presentat al terreny de joc perdrà els punts la primera vegada, i en cas de reincidència, se'l desqualifica.

Tot molt lamentable i que amb una mica més d'esportivitat s'hauria pogut evitar.

ROLAND

Hipisme

EL CONCURS HIPIC DE CAMPRODON

Ampliant la noticia publicada amb referència a la celebració del Concurs Hípic de Camprodon, el qual està fixat per als dies 18 i 19 del corrent mes d'agost, podem anunciar que el programa de les curses comprèn quatre importants proves, les quals es correran dues cada dia, i totes elles estaran dotades de valuosos premis tant en copes com en metàl·lic.

Oportunament donarem compte de l'ordre de les curses, així com de la distribució de premis destinats als seus guanyadors; ultra totes les dades, que puguin interessar als qui projecten prendre-hi part.

L'aviació i el turisme

La seguretat en l'avió, avui, ja és un fet. Les estadístiques ens indiquen prou bé que el risc de creuar l'espai no és pas superior a qualsevol dels altres mitjans de locomoció que hom empra habitualment. Es freqüent sentir dir: jo prendria l'avió per necessitat de traslladar-me, però no em vull exposar per un plaer; i generalment, el qui així parla agafa el tren o puja a l'auto per anar a una excursió, sense pensar, naturalment, que també està exposat a molts perills. Amb aquesta afirmació de la veritat, esvait tot recel, lector que em llegeixes, si no has volat mai, apropa't a l'avió amb confiança, que als dos minuts d'haver deixat terra et penediràs de no haver-te decidit abans a rebre el bateig de l'aire.

A l'espaiós camp de l'Escola Catalana d'Aviació l'aparell està a punt. És un biplà, net, brillant, pintat de blau, un blau fosc, amb unes lletres distintiu E C-TAT i al timó de cua hi ha estampat un Dragó de la marca anglesa de Haviland. A banda i banda un motor que en reforma la seguretat i les dues hèlices immòbils esperant l'impuls que les farà bruntir.

Ànem al mig del camp on la màquina voladora ens espera, i ja abans d'arribar-hi unes notes musicals ens descobreixen que l'au mecànica va equipada amb ràdio. Després ennuvirà la música i les nostres oïdes s'habituaran ben aviat al soroll mascle dels motors. Saludem el pilot, el simpàtic Guillem Xuclà, l'home de mirada intel·ligent, gens altivola, que al costat de la nau guarda una serioritat escaient al seu sacerdoci i que no està pas renyida amb la seva amabilitat, però que t'ajuda a sentir-hi confiança.

L'interior de la cabina és còmode, uns seients individuals abasten per a vuit passatgers, repartits a banda i banda, i un passadís central permet passar-hi còmodament. Un cop comandament i a canviar de seient els passatgers, si els plau, durant el viatge.

Han tancat la porta i el soroll dels motors s'ha esmorteït; força, i el permet, sense gran esforç, sostenir converssa amb els companys d'excursió. Les hèlices ja van més accelerades i l'avió comença a avançar rodant pel sòl cercant el vent favorable, i alguns segons després imperceptiblement deixa la terra i s'eleva majestuosament enlaire. L'esglai del qui vola per primera vegada desapareix i la curiositat per les sensacions desconegudes passa a primer terme. El pla del Llobregat proporciona la primera sorpresa amb la visió de la seva fèrtil horta dividida en parcelles de color, on les múltiples tonalitats del verd alternen amb les clapes groguenques de la terra i es veu clarament el que pren el nom serpentejant entre elles, i el sembla diminuir i t'apar llavors increïble que per passar-lo moments abans en auto t'hagi calgut travessar un pont tan llarg, que l'excessiva estretor t'ha fet semblar interminable.

Els uns ésser humà i voles per mitjà d'unes ales. Voles materialment i res no et priva tampoc —tot t'hi empeny— a fer volar la fantasia, que la immensitat de l'espai s'hi presta i la visió magnífica de la ciutat de Barcelona hi convida. Cases el que serà aviació futura, que ben aviat el Besòs i el Llobregat no en seran pas les fites, i tot d'una l'emoció del teu barcelonisme deixa pas al sentiment racial que ara es divisen els pobles del Maresme, pintat de blanc, i dos de cims-cents metres d'alçària ens vers agermanats, puix que la carretera poblada que els uneix són els braços gegantins que els fa donar la mà l'un a l'altre.

La línia ondulant de les platges marca la ruta que ha de plaurens i que l'avió, fidelment, segueix. A mà dreta la brillantor de la mar pendent-se al lluny i de tant en tant l'estela blanca a flor d'aigua d'uns vaixells que la solquen.

Portem escassament mitja hora de vol, quan el paisatge que contemplem és tot un altre. Les roques espadades, Santa Cristina, el far de Sant Sebastià; Déu-te'l-doni de la Costa Brava, que contra les fúries de la mar guardes al teu recés els pobles i les petites platges. L'aigua és neta i la llum del migdia la fa més clara i es veu al fons transparentar les roques en espectacle sublim, però que ha passat, perquè et recordem el perfil per al retorn?

Passat Bagur, van apropant-se les illes Medes, i l'aigua reflectint multitud de colors, que el Fer hi vessa el seu doll d'aigua dolça, i com que ha plogut a muntanya hi actiba terbolà, però el cabal dels rius és or quan a la mar tenen fi. Ha nostra emotivitat, la visió de la plana empordanesa ens dau el record de Margall, el seu cantaire: "Mar blava, mar verda, mar escumejanta"... i com si l'avió estigués més refiat en veure la platja i ens passa pocant Empúries per contemplar de ben prop la ciutat grega i el seu poblat ibèric, que la mà dels arqueòlegs desenterra i de l'avió estant els carrers, arrencglerats amb una arbres que li donen vida, ens apar la maqueta d'un poble que ha d'ésser no pas les restes d'un passat ple de grandesa.

Enfilem per fi dret a Figueres, la ciutat acolidora, que és final de ruta, i al marge d'un riu, en un camp arranjat a posta, la nau bimotor suaument pren terra. Han passat exactament cinquanta-nou minuts, una hora de vol i d'emocions diverses. Cap dels passatgers, comptant-hi les dues gentils companyes de viatge, ha sentit la menor molèstia. Han parat els motors; tenim els peus a terra, i en contemplar novament l'avió sentim per ell més simpatia, i en marxar del camp ja sentim greix de l'aparell recelant, com si temèssiu que no hagi via d'esperar-vos per a la tornada.

Un redós escaient per a dinar, com escau al bon excursionista, bé prou n'hi ha a la terra empordanesa. A nosaltres ens ha temptat la vila de Roses, on la vianda és bona, ben prop de la mar, en aquella badia que sembla talment un llac de tan bon recer com té per a aixoplugar les naus. Aquell port natural al qual no veus l'eixida perquè uns turons petlats et priven de veure la immensitat de la Mediterrània.

La tarda es torna fosca, s'ha ennuvolat un xic i ben aviat un ruixat d'estiu —que no ha de durar gaire— fa ésser més breu el comiat afectuós que representacions de Figueres han volgut donar-nos, saludant les personalitats que presideixen el nostre grup, amb un a reveure ben amable.

Els motors en activitat, i novament creuem l'aire camí de la mar, que és poble de Sant Pere Pescador, com una fita, ens l'assenyala, i per tal de fer-nos el viatge de tornada encara més agradable, el nostre expert pilot manté l'aparell a poca alçària perquè puguem contemplar millor la lluita milenària que sosté la mar amb la terra que l'emmarca. Dirieu talment de tan prop que hi passem i la poca alçària, que l'ala de l'avió ha de tocar les roques dels espadats que s'estenen des de l'Escala a l'Estartit, i volant així, ben baix, per la mateixa ruta que a l'anada, passem ran dels pobles ja enllumenats i damunt les platges en aquella hora del capvespre, desertes, i a la velocitat de cent vuitanta resseguim aquell llarg tros de terra meravellosa, com en una visió cinematogràfica.

L'avió pren més alçària en aproparse a Barcelona, i fem ruta vers el cor de la ciutat, que en aquella hora té infinits reflexos, amb llums de variats colors, que li donen més encís i més grandesa, amb aire de capital digna de la terra que ens ha vist néixer. Jo he sentit l'emoció del magnífic espectacle, però no em veig capaç de descriure'l. Cal una traça de mestre, i quan algú volgués fer-ho, lector, quan et decideixis a presenciar-lo amb els teus ulls, trobaràs la descripció pàlida i esquifida. Cal que hi vegis. Confia't a un d'aquests pilots nous, que a centenars cada dia, a cada hora, creuen els camins de l'aire, enxiquint distàncies, i si per això no et cal, vola un dia per damunt de la ciutat i seràs un entusiasta més d'aquest esport que emociona, no pas per cap sensació d'esglai ni de perill, que no en sentiràs ni una, sinó per fruir del goig sublim que et proporcionarà l'immens i variat paisatge.

Enric NADAL I BLANCH

Ciclisme

NOVES

El dimarts se celebrà la volta a Alava *sobre un recorregut de 120 quilòmetres*. Fou guanyada per Fermí Trueba, gràcies de "la pura", el qual acusà brillants qualitats de gregari dor. A la línia d'arribada va precedir de dos minuts el seu seguidor immediat, el madrileny Carretero.

Fermí Trueba participarà amb el seu germà Vicenç al VIII Gran Premi de Biscaia.

— Hom diu que els corredors Prior, Jimeno, Alvarez i Bachero participaran a la volta a Suïssa, que començarà el dia 25 de l'actual i acabarà l'1 de setembre.

— Sobre un recorregut de 115 quilòmetres, es disputà el campionat de ciclisme base. Resultà vencedor Bastida, el qual efectuà el recorregut en 3 hores, 25 minuts i 35 segons, a una *mitjana horària de 33'566 quilòmetres*.

— El dia 19 de l'actual tindrà lloc a Sants una prova ciclista reservada a principiants, l'organització de la qual va a càrrec de la U. E. de S.

— S'anuncia per al dia 26 del corrent el campionat de Barcelona de ciclisme.

AUTOMOBIL

Pistonades

Contràriament al que digueírem en les passades pistonades, a l'Eudald Puig, no solament no li han tret la representació del "Mau", sinó que continua al rap de la producció de la dita casa, tal-lecant-li la confiança, per tal de seguir amb els èxits assolits, i nosaltres, fidels a la veritat, no podem menys que desdir-nos: dels que vam dir, la qual cosa feu-lia d'una informació tendenciosa.

* * *

L'Alsadell sembla que té en estudi engrandir el negoci amb una nova marca.

* * *

En Fiol, que va començar per bronca, quasi es pot dir amb un dels locals més forts de Barcelona, ens veu que el "Dodge" dóna més que fer carrosseries.

* * *

Dintre poc temps hi haurà algunes novetats en el ram de l'Automòbil, com canvis de representants, de locals i altres variacions, signe evident que per a algú les coses no van com hausien d'anar.

* * *

Sembla que el Passeig de la Bonanova no xarranja, i li canviaran el nom per l'Avinguda dels Sotracs.

* * *

Hom creu que la farola de regulació de tràfec a la cruïlla de l'Avinguda del 14 d'Abril i Balmes s'ha encarregat a l'estranger; ara ens expliquem el retard a collocar-la.

* * *

Els autobusos de la Companyia General encara van amb massissos, i els nostres paviments es tornen a fer intransitables: és una llàstima que no els facin anar amb llantes de ferro...

* * *

Ara diu que anirem tan bé: s'espera d'un moment a l'altre la reaparició de la famosa marca "Pescara", i són molts els que es disposen a entrar-hi en tractes.

La informació d'Esports continua a la pàgina 10